

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

N.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

ret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi referret, exceptis iis quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino iudicaverint.

Veneficia, Incantationes, fortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii seu Conventus fiat egressio. Nocturna, ac fugitiva è Monasterio, seu Conventus egressio etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale.

Iuramentum in Iudicio regulari seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum factum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus. furtum de rebus Monasterii seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio, cujusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientie puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generali Capituli in toto Ord. aut Provinc. in provincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularibus con-

Sanctitas Sua deinceps declaravit & declarat, ut si huiusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice poenitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absolvere.

fessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero, majori vel minori. iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Coconfessarius iudicaverit.

Tam superiores pro tempore existentes, quàm Confessarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, & etiam generalibus Decretis, nec non consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in generalibus, seu provincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis privilegiis, indultis & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Petrum, die 26 mensis Maji, anno Domini 1593.

N.

DECRETVM

Super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum & Professionem.

Sanctissimus in Christo Pater & D. N. D. Clemens, Divina providentia Papa VIII. qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis regularium Ordinibus, (quibusdam exceptis,) prohibuit, ne

ad Regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosve ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ord: Monasteriis seu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis & educandis Novitiis, designarentur & approbarentur) ad
ejus,

ejus, quam professi sunt Regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria, ad pristinam illam regularem vivendi formam & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta: in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia à Congreg. Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Hinc volens, ut ea, quæ pro Novitorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis Sux præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus sël. rec. Sixti Papæ V. etiam Sanctitatis Sux super receptione Novitorum; decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Sux, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hætenus designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congreg. vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis in quorum Diocesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua

eosdem Ordinarios omnem curam & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congreg. Reformationis factæ & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinarium ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti miserint, qui non sit idoneus & juxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum qui in admittendis ad habitum & professionem, Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hætenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congreg. designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc & inane decernens quicquid sæcus, vel alias quavis auctoritate à quovis gestum vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum, die 19 Maji, 1602. Pontificatus ejusdem S. D. N. anno undecimo.

O.

I N S T I T V T I O N E S

super receptione & educatione Novitorum Religiosorum in Monasteriis & Conventibus designatis, vel designandis, CLEMENSIS ejusdem jussu editæ.

Vm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam; Novitorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam præcorum Patrum, vivendi rationem relaxandam, majorem vim habuisse, compertum sit, quàm vel nimium in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent,

vel negligentiam in probando & examinando eorum spiritu, an verè esset ex DEO, atque ex præcipuo illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis atque instituendis. Idecirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, nec non in ministri & aliorum ministrorum electione, præter alia quæ in Sacris Canonibus,

ac